

İSLÂM TARİHİNDEN YAPRAKLAR (26) : İÇ SAVAŞLAR

(...dünden devam)

ÂİŞE'YE DİL UZATANLARI CEZALANDIRMASI:

Bir adam, kapıda bulunan iki adamın, Âişe'ye dil uzattıklarını söyleyince Alî Ka'ka' b'n Amr'a, Âişe'ye dil uzatan adamların her birine yüz sopa vurmasını ve üstlerinin soyulmasını emretti (Aynı kaynak). Ka'ka' da emir üzere adamları cezalandırdı.

ÂİŞE'NİN ALÎ'YE KARŞI ÇIKIŞININ NEDENLERİ:

Rivayete göre Cemel Savaşı sona erip Basra kenti fethedildikten sonra kimi insanlar, Hz. Âişe'nin, kendisine karşı cephe alışının sebebini sormuşlar; Hz. Alî şöyle demiş:

“Âişe'nin bize düşmanlığının sebeplerinden biri şudur: Örtünme âyeti inmezden önce bir gün ben Âişe'nin evinde Hz. Peygamber'in katına vardım. Hz. Peygamber beni yanına oturtup mübarek dirseğini benim bacağım üzerine koydu, bana dayanarak konuşmaya, benimle sohbet etmeğe başladı. Âişe buna kızarak Hz. Peygamber'le benim arama girmek istedi. Bana dedi ki:

□ Ey Ebu Talib oğlu, sen gece ve gündüz gelip Allah Elçisini rahat bırakmıyorsun.

Hiz. Resul Âişe'nin bu tür davranışını görünce:

□ Hiç kimse Alî ile bir olamaz. Zira Alî, herkesten önce bana inanmıştır. Kıyamet gününde herkesten önce o, Kevser Suyuna gelecektir. Kıyamette herkesten önce o benimle tokalaşacaktır, dedi.

Âişe'nin düşmanlığının diğer bir sebebi de şudur: Hz. Peygamber Ebubekir'i hacca göndermesinin ardından Berae Suresi inince Hz. Peygamber Ebubekir'e verdiği görevi feshedip hac emirliği görevini bana vermişti. Ben de gidip Ebubekir'den görevi devr aldım ve halk kütlelerine inen Sureyi tebliğ ettim (Ravdatu'-Ahabab, s. 430-432).

Bu Hurafi kitapta Hz. Peygamber'in, Alî'yi kendisine vasî tayin ettiğinden ötürü Âişe'nin Alîye düşman olduğu belirtilir. Bu hurafe olduğu gibi bir önceki yorumun ana maddesine açıkça hurafe katılmıştır.

Âişe'nin Alî'ye kırgın olmasının en makul nedeni, İfk olayı üzerine Hz. Alî'nin, Peygamber'e, bir kadın için neden bu kadar üzüldüğünü, istediği takdirde herkesin kendisine kızını vereceğini, istediği kadınla evlenebileceğini, bir kadın için bu kadar üzülmesine gerek olmadığını söylemiş olmasıdır. Hz. Alî'nin bu mealdeki sözünün, Hz. Âişe'yi gücendirmiş ve onu, Alî'ye karşı olumsuz bir davranışa itmiş olması normaldir.

(devamı dört gün sonra..)